
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
พ.ศ. 2518

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา
พ.ศ. 2518

พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

สารบัญ

- พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518	1
- พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521	57
- พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531	67
- พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	77
- พ.ร.บ. จัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518	107
- พ.ร.บ. จัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	121

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นใน
ส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้ง
กับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับ
ราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน
ในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตาม
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มี
สภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความถึงประธานแห่งสภานั้น

“รองประธานรัฐสภา” หมายความว่า รองประธานรัฐสภา
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ
ให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความถึงรองประธานแห่ง
สภานั้น

“รัฐสภา” หมายความว่า สภาซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติตาม

รัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติ
สภาเดียว ให้หมายถึงสภานั้น

มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภารักษากฎการตามพระราชบัญญัติ
นี้

หมวด ๑

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า 'คณะกรรมการ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา' เรียกโดยย่อว่า 'ก.ร.' ประกอบด้วยประธาน
รัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธาน
กรรมการ เลขานุการ ก.พ. เลขานุการวุฒิสภา เลขานุการสภา
ผู้แทนราษฎร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐสภาเลือกมีจำนวนไม่เกินแปดคน
เป็นกรรมการ ในกรณีที่มีสองสภา ให้แต่ละสภาเลือกสภาละไม่เกินสี่
คน

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขานุการวุฒิสภาหรือเลขานุการ
สภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.

มาตรา ๗ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ต้องมีคุณสมบัติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

*มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.ฯ
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(๑) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้ว หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว

(๒) ไม่เป็นราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๓ ปี

มาตรา ๙ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ ให้รัฐสภาเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ขึ้นแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง หรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรณีที่ตำแหน่งว่างเพราะการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ และวาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุ หรือถูกยุบ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ อยู่ในตำแหน่งตาม

วาระของกรรมการซึ่งตนแทน

รัฐสภาอาจเลือกตั้งกรรมการซึ่งออกจากตำแหน่งให้เป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๐ ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๘

มาตรา ๑๒ การประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้ประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภาคงดำรงตำแหน่งประธาน ก.ร. และรองประธาน ก.ร. อยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงแต่งตั้งประธานรัฐสภา

*มาตรา 10 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

และรองประธานรัฐสภาใหม่แล้วจึงให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกตามวาระในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ องค์ประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๓ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) ควบคุมดูแลให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ตีความและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้
- (๓) ออกกฎ ก.ร. หรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.ร. เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
- (๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
- (๖) ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๔ ก.ร. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการข้าราชการ

ฝ่ายรัฐสภา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ร.” เพื่อทำการใดๆ แทนได้
 ให้นำความในมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
 อนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

บททั่วไป

มาตรา ๑๕ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภามี ๒ ประเภท

(๑) ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการใน
 ตำแหน่งประจำ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับ
 แต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓

(๒) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ได้แก่ผู้ซึ่งรับ
 ราชการในตำแหน่งการเมืองของรัฐสภา

มาตรา ๑๖* วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี
 วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการ
 ฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา ๑๗ เครื่องแบบของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็น
 ไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภาวาง

*มาตรา 16 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

มาตรา ๑๘ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ ก.ร. พิจารณาตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อขอพระราชทาน

มาตรา ๑๙ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

หมวด ๓

ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

มาตรา ๒๐* การกำหนดตำแหน่ง การได้รับเงินเดือน และการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า "ก.พ." ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า "ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้า

*มาตรา 20 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี^๑ ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการ รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ทวิ * (ยกเลิกหมดทั้งมาตรา)

มาตรา ๒๑* อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า 'ก.พ.' ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า 'ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี' ให้หมายถึง ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการ รัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

*มาตรา 20 ทวิ ความในมาตรา 20 ทวิเดิม แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531 ถูกยกเลิกหมดทั้งมาตรา โดยมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

*มาตรา 21 ความในมาตรา 21 เดิม แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ให้นำกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการหักเงินเดือนข้าราชการไว้เป็น
เงินสะสมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ
รัฐสภาสามัญ ต้องบรรจุจากผู้สอบแข่งขันได้ เว้นแต่การบรรจุ
ผู้รับทุนของทางราชการในการศึกษาวิชาแก่รับราชการตามสัญญา
การบรรจุผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ชำนาญการ และผู้ใช้ฝีมือ และการ
บรรจุในกรณีที่มีเหตุพิเศษซึ่งไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบ
แข่งขัน ก.ร. จะคัดเลือกบรรจุก็ได้

การสอบแข่งขันตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ร. เป็นผู้ดำเนินการ
สอบโดยเปิดโอกาสให้ผู้มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ และ
มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตาม
มาตรา ๒๐ เข้าสมัครสอบได้ และให้สอบสำหรับบรรจุใน
ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมา ทั้งนี้ หลักสูตรและวิธีดำเนินการ
เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้น
บัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่
ก.ร. กำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมี
คุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่
ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ

ตำแหน่งนั้นตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ด้วย

สำหรับผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ (๔) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา ๒๔* ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.
- (๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือตามกฎหมายอื่น

(๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
 (๘) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
 (๙) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากรัฐวิสาหกิจ

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออก เพราะกระทำผิดวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาหรือตามกฎหมายอื่น

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๕ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๗) (๘) หรือ (๙) ก.ร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๑๐) หรือ (๑๑) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือ

* มาตรา 24 ความเดิมใน (11) ของมาตรา 24 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ.๖ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๑๒) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือออกจากราชการ ไปเกินสามปีแล้ว และมีใช้เป็นกรณี ออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริต ต่อหน้าที่ ก.ร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.ร. ในการประชุมปรึกษายกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ การ ลงมติให้กระทำโดยลับ

มาตรา ๒๖ ผู้สอบแข่งขันได้ ซึ่งอยู่ในลำดับที่ที่จะได้รับ บรรจุและแต่งตั้ง ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ โดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนด ตามมาตรา ๒๐ อยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบแข่งขัน จะบรรจุ และแต่งตั้งผู้นั้นมิได้

มาตรา ๒๗ ผู้ใดได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หาก ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ โดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนด ตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๓๓ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาด คุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหาผู้นั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบ
กระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่
และการได้รับเงินเดือนก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้า
รับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออก
เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ

มาตรา ๒๘* การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ
รัฐสภาสามัญและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้
เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑
ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร
แล้วแต่กรณี ด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ ประธาน
รัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี
เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา
ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

*มาตรา 28 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 10 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๒๕ ผู้สอบแข่งขันได้ และผู้ได้รับคัดเลือก ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งใด ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ในระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้หรือไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาทำรายงานผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้นั้นเสนอตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

เมื่อได้รับรายงานจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาว่าผู้นั้นมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปหรือควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปอีกระยะหนึ่ง จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ หรือสั่งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปก็ได้ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรรับราชการต่อไปได้เมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุรายงานให้ ก.ร. ทราบตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใด

ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งใหม่

ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับในระหว่างที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๓๐ การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ต้องแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน

การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมและการย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มีได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้ว

มาตรา ๓๑ การเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตำแหน่งใดให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นได้ หรือจากผู้ได้รับการประเมินสมรรถภาพแล้วปรากฏว่าเป็นผู้มีความรู้

ความสามารถ และความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ในตำแหน่งนั้นได้

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ หรือจาก
ผู้ได้รับการประเมินสมรรถภาพให้ขึ้นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

การสอบแข่งขันเพื่อเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญชั้น
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๒ และระดับ ๓ ให้สอบร่วม
กับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๒๒
ส่วนการสอบแข่งขันเพื่อเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญชั้นแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๔ ขึ้นไป ให้ ก.ร. กำหนดผู้ดำเนินการ
สอบแข่งขัน หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน
ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขยับบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และ
การยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

การประเมินสมรรถภาพของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา ๓๒ การบรรจุและการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาสามัญจากผู้สอบแข่งขันได้ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและ
แต่งตั้งบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้
ส่วนการเลื่อนตำแหน่งจากผู้ได้รับการประเมินสมรรถภาพ ให้
เลื่อนและแต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๓๓ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาสามัญตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ตามที่ ก.ร. กำหนดในมาตรา ๒๐

ในกรณีที่มีความจำเป็น ก.ร. อาจอนุญาตให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ ก็ได้

ในกรณีที่ ก.ร. กำหนดให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.ร. รับรอง

มาตรา ๓๔ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. ยังมีได้กำหนดตามมาตรา ๒๐ จะกระทำมิได้

มาตรา ๓๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๐ แล้วหากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งผู้หนึ่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

มาตรา ๓๖* การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ

*มาตรา 36 ความเดิมในมาตรา 36 วรรคสาม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

โดยปกติให้ส่งเดือนได้ปีละหนึ่งขั้น และเดือนได้ไม่เกินขั้นสูง
 ของระดับที่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนอยู่ โดยคำนึงถึงคุณภาพและ
 ปริมาณของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนจนความ
 สามารถ ความอดสาหะในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
 และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญในกรณีพิเศษ
 เกินกว่าหนึ่งขั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
 ในกฎ ก.ร. และให้เสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ ไป

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้ผู้บังคับ
 บัญชาตามมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

มาตรา ๓๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถึงแก่ความตาย
 เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก.ร. จะพิจารณาอนุมัติให้
 เลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ
 ก็ได้ การเลื่อนเงินเดือนในกรณีเช่นนี้ จะเลื่อนเกินกว่าขั้นสูง
 ของระดับที่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนอยู่ก็ได้

มาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งให้
 ข้าราชการรัฐสภาสามัญประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นการ
 ชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์
 และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การสั่งและการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับ
ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา ๓๕ การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ไปแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในต่างส่วนราชการที่สังกัด
รัฐสภา อาจกระทำได้เมื่อส่วนราชการเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่ายได้
ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม เว้นแต่
การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้สอบแข่งขันได้ สอบคัดเลือก
ได้หรือได้รับคัดเลือก ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
ก.ร. กำหนด

การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มีได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร.
กำหนดตามมาตรา ๒๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาสามัญที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ในต่างส่วนราชการ
ที่สังกัดรัฐสภา จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้ว
ในการนี้ให้ ก.ร. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการ
จะได้รับ และให้ ก.ร. กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง
และเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

มาตรา ๔๐ การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานเทศบาลมาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำได้อำนาจเจ้าตัวสมัครใจ โดยผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และได้รับเงินเดือนเท่าใดให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาลวิสามัญ และข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติ^๕นี้จะกระทำมิได้

*มาตรา 40 ความในมาตรา 40 วรรคหนึ่งถูกยกเลิกโดยมาตรา 12 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๔๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการ ทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้ารับราชการเป็น ข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิมภายใน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นราชการทหารให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการ ตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออก จากราชการรวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการ รับราชการทหารและวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการ เป็นเวลาราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสมือนว่าผู้นั้นมิได้ เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ ราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการ ทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทดลองปฏิบัติ หน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับอนุญาตจาก

*มาตรา 41 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 13 แห่ง พ.ร.บ.๖ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน คั้งที่พิมพ์ไว้

*มาตรา 41 ทวิ บัญญัติเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 14 แห่ง พ.ร.บ.๖ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

ก.ร. ให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลา
ระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลา
ราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้น
กลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลา ๔ ปี นับแต่วันออกจากราชการ
ไปปฏิบัติงานดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุและแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร.
กำหนด

มาตรา ๔๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญลาออกจากราชการ
เพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ
รัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิม ถ้าข้าราชการ
ผู้นั้นได้แสดงความจำนงไว้ในขณะที่ลาออกว่าจะกลับเข้ามา
รับราชการ และระยะเวลาที่ออกจากราชการไม่เกินหนึ่ง
ร้อยยี่สิบวัน ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุ แต่งตั้ง
และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ ไปสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้ง
ตามวรรคหนึ่งแล้วให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปใน
ตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ใดออกจาก
ราชการหรือออกจากงานไปแล้วถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็น

ข้าราชการรัฐสภาสามัญ และทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับ จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาลวิสามัญ และผู้ซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๔๔* ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือลาออกตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง

* มาตรา 44 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๖ ทวิ มาตรา ๔๖ ตริ และมาตรา ๔๖ จัตวา

(๕) ถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก

วันออกจากราชการตาม (๔) หรือ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไปอีกจะกระทำมิได้

มาตรา ๔๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ยื่นใบลาออกต่อผู้บังคับบัญชา

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตลาออกจะสั่งอนุญาตให้ลาออกก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วได้ความว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ลาออกกระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการสั่งลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตรงตามบท

แห่งพระราชบัญญัตินี้ การลาออกในกรณีนี้ยังไม่มีสิทธิได้รับ
บำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๔๖* ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งให้
ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ
ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ แต่ในการสั่งให้
ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำ
ได้ในกรณีที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว
ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็น
สมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ
ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้
ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการ
ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทาง
ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

(๔) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา

* มาตรา 46 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

๒๔ (๑) (๔) หรือ (๕) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจาก
ราชการ

(๕) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหาร
ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา
๒๔ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๔๖ ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่
ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสม
กับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๔ เห็นว่า
กรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ
ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่
ชักช้าในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือ
ไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบ
แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยเมื่อได้มีการสอบสวนพิจารณาแล้วและผู้บังคับ
บัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการ ก็สั่งให้ผู้นั้นออก
จาก ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ให้นำมาตรา
๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวน หรือคณะกรรมการ

สอบสวนได้สอบสวนในกรณีที่เกี่ยวข้อง หรือพนักงานสอบสวน ได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่งอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งจะนำสำนวนการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สำนวนของพนักงานอัยการ สำนวนการพิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจเสนอผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่ามี การสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้วก็ได้แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ในกรณีที่เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๔๖ ตริ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๔๓ และการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามมาตรา ๔๓ ถ้าให้รับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้น

ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน
เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

มาตรา ๔๖ จัตวา เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษ
จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาทหรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก
หรือไล่ออก ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจาก
ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนก็ได้

มาตรา ๔๗ การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภา
สามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ในกรณีถูกลงโทษ ให้
นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้น
จากตำแหน่ง ส่วนการออกจากราชการในกรณีอื่นให้นำความ
กราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๔๘ ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาวินัยตามที่
กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้น
กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐

มาตรา ๔๙ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ส่งเสริมและดูแล
ระมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดกระทำผิด
วินัย จะต้องดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิด

วินัยที่จะต้องได้รับโทษและอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้ส่งลงโทษ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตน มีอำนาจส่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดวินัยเหนือขึ้นไป เพื่อให้พิจารณาดำเนินการส่งลงโทษตามควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๕๐ โทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

มาตรา ๕๑ การลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้ส่งลงโทษต้องส่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด

*มาตรา ๕๐ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๕๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยกล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

มาตรา ๕๓* ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ แต่งตั้งคณะกรรมการ

*มาตรา ๕๓ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

สอบสวนโดยไม่ชักช้าในการสอบสวนนี้จะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษให้ก็ได้แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ผู้ถูกสั่งปลดออกตามมาตรา นี้ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๔๖ ทวิ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาระยะเวลาสอบสวนพิจารณาและสั่งลงโทษ การสั่งสอบสวน การมอบหมายให้สอบสวน การตั้งกรรมการสอบสวน ตลอดจนการส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐานและกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ความจริง

มาตรา ๕๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจนตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวน หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ จะสั่งลงโทษโดยไม่สอบสวนต่อไปก็ได้

มาตรา ๕๕ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้สอบสวน ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวนและกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้สอบสวน ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวน และกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทน หรือบุคคลในสังกัด มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๓) ส่งประเด็นไปให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน เพื่อการนี้ให้พนักงานสอบสวน ผู้ทำการสอบสวนเป็นกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เป็นการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เมื่อได้สอบสวนเสร็จแล้วให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนดังกล่าวส่งรายงานที่จำเป็นและพยานหลักฐานต่าง ๆ ทั้งหมดไปยังคณะกรรมการ

สอบสวน

มาตรา ๕๖ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ ก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษหรือ เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการ รัฐสภาสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะเหตุตาย

มาตรา ๕๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มี อำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผล การสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวน พิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูก ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีการณีที่จะต้องออกจากราชการ ด้วยเหตุอื่นให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ

* มาตรา 57 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 20 แห่ง พ.ร.บ.๖ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะ
ที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือ
ระเบียบว่าด้วยการนั้น ส่วนในกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วและผู้ถูกสั่งให้ออก
จากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้อง
ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนใน
ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักร
ราชการ

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
เกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและ
การดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา

มาตรา ๕๘ * เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือดำเนินการ
ทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปแล้ว ให้ส่งรายงาน
การลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อผู้บังคับบัญชาของ
ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงประธานรัฐสภาและ
ให้ประธานรัฐสภารายงานต่อ ก.ร.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นซึ่ง
มีตำแหน่งเหนือผู้สั่งตามวรรคหนึ่งเห็นว่าการลงโทษหรือการ

* มาตรา ๕๘ ความเดิมในมาตรา ๕๘ วรรคสาม ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๒๑ แห่ง
พ.ร.บ.๖ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ดำเนินการทางวินัยนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะส่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือ ยกโทษ ตามควรแก่กรณีได้ แต่ถ้าจะลงโทษหรือเพิ่มโทษแล้ว โทษที่ลงหรือเพิ่มขึ้นรวมกับที่ส่งไว้แล้วเดิมต้องไม่เกินอำนาจของผู้ซึ่งสั่งใหม่นั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณีเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๕๓ ถ้าจะต้อง สอบสวนตามมาตรา ๕๓ ก่อนก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจ สอบสวนตามมาตรา ๕๓ ในกรณีที่จะต้องลงโทษตามมาตรา ๕๓ ถ้า มีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๕๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือดำเนินการ ทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ร. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม หรือ สอบสวนใหม่ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้การเป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ ก.ร. มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือ สอบสวนใหม่ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวน เองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือ มอบหมายให้

ข้าราชการที่เห็นสมควรสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา ๖๐ การอุทธรณ์การอุทธรณ์โทษของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

มาตรา ๖๐* ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๖๐ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ตริ* ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๐

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

*มาตรา 60 ทวิ มาตรา 60 ตริ บัญญัติเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 22 แห่ง พ.ร.บ.ฯ

หมวด ๔

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

มาตรา ๖๑* ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองมีดังนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- (๒) ที่พิจารารองประธานรัฐสภา
- (๓) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา
- (๔) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๕) ที่พิจารารองประธานวุฒิสภา
- (๖) ที่พิจารารองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๗) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๙) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๑๐) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๑) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา
- (๑๒) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๓) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด
ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

*มาตรา 61 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 23 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา ๖๒* ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บัญชีอัตราตำแหน่งเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง หมายเลข ๒ หมายเลข ๓ หมายเลข ๔ หรือหมายเลข ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองแล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับใช้อัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๒ หมายเลข ๓ หมายเลข ๔ หรือหมายเลข ๕ ให้สอดคล้องกัน

บทบัญญัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ มิให้ใช้บังคับแก่การรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา

*มาตรา 62 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 24 แห่ง พ.ร.บ.๖ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยถ้าได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม หรือเงินค่ารับรองสำหรับสมาชิกสภาดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับ เงินเดือนและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้อีก

การจ่ายเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ รัฐสภาฝ่ายการเมืองให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖๓* การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตาม มาตรา ๖๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้ประธานรัฐสภา ประธาน วุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคล ซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไป ที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔) และ ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็น สมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะ เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔) และ ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา ๖๔* ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่ง เมื่อ

*มาตรา 63 มาตรา 64 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 25 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๑)
(๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือผู้แต่งตั้ง
พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ

(๔) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๗)
(๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
จะโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม หรือประธานหรือรองประธาน
แห่งสภาที่ผู้นั้นสังกัด หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพ้น
จากตำแหน่งแล้วแต่กรณี

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๕ บรรดาพระราชบัญญัติ ประกาศของคณะปฏิวัติ
พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ประกาศ ระเบียบ
ข้อบังคับและคำสั่งที่ยังคงใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในส่วน
ราชการสังกัดรัฐสภา นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ
นี้ ให้มีผลใช้บังคับแก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามพระราช-
บัญญัตินี้ต่อไป เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎ ก.ร. ที่ออก
ตามพระราชบัญญัตินี้ จะบัญญัติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนของส่วนราชการ
สังกัดรัฐสภา อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็น
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ และคงดำรง
ตำแหน่งและมีอัตราเงินเดือนตามที่ได้รับอยู่ในวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้
เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ สำหรับข้าราชการการเมือง ให้เป็น
ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ส่วนข้าราชการพลเรือนวิสามัญ
ให้เป็นข้าราชการรัฐสภาวิสามัญ และให้นำกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือน
วิสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ในระหว่างที่รัฐสภายังไม่ได้เลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้คณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
ทำหน้าที่ ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมิได้กำหนดตำแหน่ง
ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามมาตรา ๒๐ การดำเนินการเกี่ยวกับ
ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เสนอ ก.ร. พิจารณาอนุมัติเป็น
ราย ๆ ไป

มาตรา ๖๕ การใดหรือสิทธิใดที่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตาม
 มาตรา ๖๖ กระทำหรือมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
 การพลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็น
 การกระทำหรือสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

การใดที่ทางราชการได้ดำเนินการเกี่ยวกับข้าราชการฝ่าย
 รัฐสภาตามมาตรา ๖๖ ไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
 การพลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการ
 ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีปัญหาตามมาตรา นี้ ให้ ก.ร. เป็นผู้วินิจฉัย

มาตรา ๗๐ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมาย
 ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราช
 บัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะ
 ดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด โดย
 ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

* บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๑

(ยกเลิกทั้งหมด)

* บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๒

(ยกเลิกทั้งหมด)

* บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๓

(ยกเลิกทั้งหมด)

* บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ท้าย
 บ.ฯ เดิม แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.ฯ(ฉบับที่ 2) พ.ศ.
 2531 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ.ฯ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ก.**

(แก้ไขเพิ่มเติมตามท้าย พ.ร.บ.๗(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535)

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ข.**

(แก้ไขเพิ่มเติมตามท้าย พ.ร.บ.๗(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535)

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ค.**

(แก้ไขเพิ่มเติมตามท้าย พ.ร.บ.๗(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535)

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ง.**

(แก้ไขเพิ่มเติมตามท้าย พ.ร.บ.๗(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535)

**บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง
 **บัญชี ก. **บัญชี ข. **บัญชี ค. **บัญชี ง. ท้าย พ.ร.บ.๗ พ.ศ.
 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ.๗ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531
 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 26 แห่ง พ.ร.บ.๗(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้
 ใช้บัญชีอัตราเงินเดือน และเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา
 ฝ่ายการเมือง ท้าย พ.ร.บ.๗ นี้แทน ดังที่พิมพ์ไว้

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๑
 (หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๑,๕๕๐	๗,๐๐๐	๓๘,๕๕๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๑,๕๕๐	๗,๐๐๐	๓๘,๕๕๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๒๖,๖๒๐	๓,๐๖๐	๒๙,๖๘๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๒
 (หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๖๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๖๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๖๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๖๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๖,๒๖๐	๑๐,๐๐๐	๔๖,๒๖๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๖,๒๖๐	๑๐,๐๐๐	๔๖,๒๖๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๐,๑๘๐	๔,๔๑๐	๓๔,๕๙๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๓
 (หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๑,๖๓๐	๑๔,๕๐๐	๕๖,๑๓๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๑,๖๓๐	๑๔,๕๐๐	๕๖,๑๓๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๔,๖๕๐	๖,๗๕๐	๔๑,๓๖๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๔

(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๗,๘๑๐	๒๑,๕๐๐	๖๙,๓๑๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๗,๘๑๐	๒๑,๕๐๐	๖๙,๓๑๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๕,๗๘๐	๑๐,๐๘๐	๔๕,๘๖๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการ ประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียง ตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๕
 (หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน ผู้แทนราษฎร	๒	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๕๓,๖๑๐	๔๒,๘๕๐	๙๖,๔๖๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๕๓,๖๑๐	๔๒,๘๕๐	๙๖,๔๖๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๗๑๐	๑๖,๑๐๐	๖๑,๘๑๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

หน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑
เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๒๐ ทวิ อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้แบ่งเป็น ๑๑ ระดับ แต่ละระดับมีจำนวนขั้น ดังนี้

ระดับ ๑ มี ๒๐ ขั้น

ระดับ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีระดับละ ๑๔ ขั้น

ระดับ ๖ มี ๑๓ ขั้น

ระดับ ๗ ระดับ ๘ ระดับ ๙ และระดับ ๑๐ มีระดับละ ๑๐ ขั้น

ระดับ ๑๑ มี ๘ ขั้น

อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติ และเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๒ หรือหมายเลข ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับใช้อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๒ หรือบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกัน การปรับใช้อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญดังกล่าว ให้มีผลเป็นการ

ปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้รับอยู่ และที่กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา กฏ ก.ร. ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.ร. ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามไปด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญและบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๑ บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญหมายเลข ๒ และบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๓ และบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เข้าระดับและขึ้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สอดคล้องกับการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนทศคณะรัฐมนตรีกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ผู้ใดได้รับเงินเดือนขั้น ๑๑ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นคงดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ต่อไป แต่ให้ได้รับเงินเดือน

เท่ากับเงินเดือนขั้น ๕ ของระดับ ๘ ตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับ
ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติโดย
ให้ถือว่าเงินเดือนที่ได้รับนั้นเป็นเงินเดือนขั้นสูงของตำแหน่งระดับ ๗
เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่ง
อาจได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ขึ้นรับ
เงินเดือนระดับ ๗ ขึ้น ๑๑ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ บรรดาอัตราเงินเดือนสำหรับ
ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่อ้างถึงในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
ประกาศ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี หรือกฎ ก.ร. หรือในการกำหนดของ ก.ร.
ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ถือว่าเป็นการอ้างถึงอัตราเงินเดือนสำหรับ
ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง
ข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ในระดับ
และขั้นเงินเดือนตามที่ประธานรัฐสภาประกาศตามมาตรา ๕

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการ
รัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.
๒๕๑๘ และออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับกลับ
เข้ารับราชการให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ
ให้เข้าระดับและขั้นเงินเดือนตามที่ประธานรัฐสภาประกาศตามมาตรา ๕

สำหรับบุคคลซึ่งได้รับเงินเดือนระดับ ๗ ชั้น ๑๑ อยู่ในขณะที่ยังออกจก
ราชการให้นำมาตรา ๖ มาใช้บังคับแก่การปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าว
โดยอนุโลม

มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภาการรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

(๑) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๑,๑๔๐	บาท
(๒) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๐,๒๒๐	บาท
(๓) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๙,๓๕๐	บาท
(๔) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๙,๓๖๐	บาท
(๕) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๘,๕๖๐	บาท
(๖) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๘,๕๖๐	บาท
(๗) เลขานุการประธานรัฐสภา	เดือนละ	๗,๐๖๐	บาท
(๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เดือนละ	๖,๓๖๐	บาท
(๙) เลขานุการประจำรัฐสภา	เดือนละ	๕,๔๖๐	บาท

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
อัตราเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของ
ข้าราชการประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการปรับปรุงไปแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงอัตรา
เงินเดือนข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๒๑

หน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๒๐ ทวิ อัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม และเมื่อมีการปรับปรุงและกำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ที่ได้รับอยู่และที่กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกากฎ ก.ร. ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.ร. ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามไปด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๒๑ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ และตามบัญชีอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๒๐ ทวิ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาสามัญ หมายเลข ๑ บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง
 ข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๒ และบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับ
 ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๖ อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่าย
 การเมืองให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ก. ท้ายพระราชบัญญัติฯ และเมื่อได้มี
 พระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง บัญชี
 ข. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง บัญชี ค. หรือบัญชีอัตรา
 เงินเดือนข้าราชการการเมือง บัญชี ง. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
 ข้าราชการการเมืองแล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับใช้อัตราเงินเดือน
 สำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามบัญชีอัตราเงินเดือน
 สำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ข. บัญชีอัตราเงิน
 เดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ค. หรือบัญชี
 อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ง. ให้
 สอดคล้องกัน

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
 พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

ฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือน
 สำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ก. บัญชีอัตราเงิน
 เดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ข. บัญชีอัตรา
 เงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี ค. และ
 บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง บัญชี
 ง. ท้ายพระราชบัญญัติแทน

มาตรา ๘ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เข้า
 ระดับและขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตาม
 มาตรา ๒๐ ทวิ ให้เป็นไปตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการ
 การพลเรือนและตามระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามกฎหมายว่าด้วย
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน

เมื่อปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่งแล้ว
 เฉพาะข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่า
 ขั้นสูงของระดับ ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นตามที่กำหนดไว้ในบัญชีกำหนด
 การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้เลื่อนตำแหน่งนับแต่วันปรับอัตรา
 เงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้รับเงินเดือนต่ำกว่า
 ขั้นต่ำของระดับที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการ
 การพลเรือน ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของบัญชีกำหนดการปรับอัตรา
 เงินเดือนข้าราชการพลเรือน แต่ถ้าได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของระดับ
 ที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ก็
 ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่ได้อยู่

การรับเงินเดือนในขั้นต่อ ๆ ไปของข้าราชการรัฐสภาสามัญตาม
วรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะ
รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการ
รัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.
๒๕๑๘ และออกจากราชการไปก่อนวันที่บัญญัติอัตราเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใช้บังคับกลับ
เข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ
ให้เข้าระดับและขั้นเงินเดือนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนที่
คณะรัฐมนตรีกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑๐ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บัญชี
อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชี ก. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาสามัญ หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๑๑ ให้ประธานรัฐสภารักษากฎการตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ก.

(๑) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๒,๐๐๐	บาท
(๒) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๑,๐๕๐	บาท
(๓) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๐,๑๕๐	บาท
(๔) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๘,๔๐๐	บาท
(๕) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๗,๕๕๐	บาท
(๖) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๖,๗๐๐	บาท
(๗) เลขานุการประธานรัฐสภา	เดือนละ	๑๗,๕๕๐	บาท
(๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เดือนละ	๑๗,๕๕๐	บาท
(๙) เลขานุการประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๖,๗๐๐	บาท

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ข.

(๑) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๖,๒๐๐	บาท
(๒) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๕,๑๐๐	บาท
(๓) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๔,๐๐๐	บาท
(๔) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๑,๕๕๐	บาท
(๕) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๖) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๘,๑๐๐	บาท
(๗) เลขานุการประธานรัฐสภา	เดือนละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เดือนละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๙) เลขานุการประจำรัฐสภา	เดือนละ	๑๘,๑๐๐	บาท

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ก.

(๑) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๓๑,๖๑๐	บาท
(๒) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๕,๓๑๐	บาท
(๓) ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๗,๐๑๐	บาท
(๔) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๕,๗๑๐	บาท
(๕) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๒,๔๑๐	บาท
(๖) ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๐,๔๑๐	บาท
(๗) เลขานุการประธานรัฐสภา	เดือนละ	๒๒,๔๑๐	บาท
(๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เดือนละ	๒๒,๔๑๐	บาท
(๙) เลขานุการประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๐,๔๑๐	บาท

บัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา

ฝ่ายการเมือง บัญชี ง.

(๑) ทปรัการศึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๓๕,๐๐๐	บาท
(๒) ทปรัการศึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๓๒,๕๐๐	บาท
(๓) ทปรัการศึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(๔) ผู้ช่วยทปรัการศึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๗,๕๐๐	บาท
(๕) ผู้ช่วยทปรัการศึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๕,๐๗๐	บาท
(๖) ผู้ช่วยทปรัการศึกษาประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๒,๗๗๐	บาท
(๗) เลขานุการประธานรัฐสภา	เดือนละ	๒๕,๐๗๐	บาท
(๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เดือนละ	๒๕,๐๗๐	บาท
(๙) เลขานุการประจำรัฐสภา	เดือนละ	๒๒,๗๗๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 ๑ อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ในบัญชีอัตรา
 ๒ เงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่ง
 ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒)
 ๔ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสภาพของตำแหน่งและ
 ๕ ภาวะการครองชีพในปัจจุบันสมควรปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภา
 ๖ ฝ่ายการเมืองเสียใหม่ และเนื่องจากอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 ๗ รัฐสภาสามัญที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตรงกับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนอยู่
 ๘ แล้ว จึงสมควรแก้ไขให้ถือตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม
 ๙ เพื่อให้การปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในอนาคต มีผลถึง
 ๑๐ ข้าราชการรัฐสภาสามัญด้วย โดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมาย รวมทั้งให้มีการให้ใช้
 ๑๑ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองแต่ละบัญชีได้ตามความ
 ๑๒ เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตรา
 ๑๓ พระราชบัญญัติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๐

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๑

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2535
 เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 8
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา" เรียกโดยย่อว่า "ก.ร." ประกอบด้วยประธาน
รัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ
เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐสภาเลือกมีจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ ในกรณี
ที่มีสองสภา ให้แต่ละสภาเลือกสภาละไม่เกินสี่คน

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขาธิการสภา
ผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.

มาตรา 7 ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 6 ต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือ
ตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้วหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภท
ใดประเภทหนึ่งมาแล้ว

(2) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา
กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ
สามปี"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 16 วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 20 การกำหนดตำแหน่ง การให้รับเงินเดือนและการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า "ก.พ." ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า "ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี" ให้หมายถึง ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกมาตรา 20 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 21 อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า "ก.พ." ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า "ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี" ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้นำกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการหักเงินเดือนข้าราชการ ไว้เป็นเงินสะสมมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความใน (11) ของมาตรา 24 แห่งพระ-

ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(11) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาหรือตามกฎหมายอื่น"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 28 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(1) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 และระดับ 11 ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(2) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(3) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้ผู้
บังคับบัญชาตามมาตรา 28 แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 40 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 40 การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงาน
เทศบาลมาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ
โดยผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด
แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ระดับใดและได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่
เงินเดือนที่จะให้ได้รับ จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ
ความสามารถและความชำนาญงานในระดับเดียวกัน"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 41 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใด ไปรับราชการทหารตาม
กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดย
ไม่มีความเสียหาย แล้วประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภา
สามัญ ในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิมภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับ
แต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 28 สั่งบรรจุแต่งตั้ง
และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง

ให้มีสิทธิได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการ เป็นเวลาราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 29 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518

"มาตรา 41 ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาสี่ปีนับแต่วันออกจากราชการไปปฏิบัติงานดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจตาม มาตรา 28 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 44 ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเมื่อ

- (1) ตาย
 - (2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ
 - (3) ได้รับอนุญาตให้ลาออก หรือลาออกตามมาตรา
45 วรรคสอง
 - (4) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา 46 มาตรา 46 ทวิ
มาตรา 46 ตริ และมาตรา 46 จัตวา
 - (5) ถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออก
- วันออกจากราชการตาม (4) หรือ (5) ให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่ ก.ร. กำหนด

การต่อเวลาราชการ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ต้องออกจาก
ราชการตาม (2) รับราชการต่อไปอีกจะกระทำมิได้"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 46 ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วย ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้
- (2) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใด สมัครไปปฏิบัติงาน

ใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(3) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใด ไม่สามารถปฏิบัติราชการ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

(4) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใด ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (1) (4) หรือ (5) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(5) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ "

มาตรา 17 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 46 ทวิ มาตรา 46 ตี และมาตรา 46 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518

"มาตรา 46 ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้ จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มี ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้

โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนพิจารณาแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เห็นสมควรให้ออกจากราชการก็สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ให้นำมาตรา 55 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนในกรณีที่เกี่ยวข้อง หรือพนักงานสอบสวนได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่งอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งจะนำสำนวนการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สำนวนของพนักงานอัยการ สำนวนการพิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดมาใช้ เป็นสำนวนการสอบสวนและทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ในกรณีที่เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา 46 ตริ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 53 และการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟัง

ลงโทษตามมาตรา 53 ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทิน หรือ มีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

มาตรา 46 จัตวา เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษ จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนก็ได้"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 50 โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดเงินเดือน
- (3) ลดขั้นเงินเดือน
- (4) ปลดออก
- (5) "ไล่ออก"

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 53 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกกล่าวหา หรือมีกรณี เป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ใน

การสอบสวนนี้จะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษให้ก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ผู้ถูกสั่งปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา 46 ทวิ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาระยะเวลาสอบสวนพิจารณาและสั่งลงโทษการสั่งสอบสวน การมอบหมายให้สอบสวน การตั้งกรรมการสอบสวน ตลอดจนการส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐานและกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ความจริง"

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 57 ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 28 มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะ

ต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชา ดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับ
เข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกัน ที่ต้องใช้
คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือ
ระเบียบว่าด้วยการนั้น ส่วนในกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าปรากฏ
ผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่า ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
มิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก
ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน ในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
เสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
เกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและการ
ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา "

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 58 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา ได้สั่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัยแก่
ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 28 แล้วแต่
กรณี เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา
ดังกล่าวมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 53 ถ้าจะต้องสอบสวนตามมาตรา
53 ก่อน ก็ให้ผู้บังคับบัญชา ดังกล่าวมีอำนาจสอบสวนตามมาตรา 53 ใน
กรณีที่จะต้องลงโทษตามมาตรา 53 ถ้ามีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงิน
เดือนไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป"

มาตรา 22 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 60 ทวิ และมาตรา

60 ตริ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518

"มาตรา 60 ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจาก
ราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา 60 ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดในกฎ ก.ร. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 60 ตริ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชา
ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา
ต่อตน ในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับ
บัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้
แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตาม
มาตรา 60

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร."

มาตรา 23 ให้ยกเลิกความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 61 ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองมีดังนี้

- (1) ที่ปรึกษา ประธานรัฐสภา
- (2) ที่ปรึกษา รองประธานรัฐสภา
- (3) ที่ปรึกษา ประธานวุฒิสภา

- (4) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (5) ที่พิชการองประธานวุฒิสภา
- (6) ที่พิชการองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (7) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (8) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (9) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (10) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (11) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา
- (12) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (13) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่ง จะมีจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 62 ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข 1 ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป และเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บัญชีอัตราตำแหน่งเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง หมายเลข 2 หมายเลข 3 หมายเลข 4 หรือหมายเลข 5 ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองแล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับใช้อัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามบัญชีอัตรา

เงินเดือนและเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง
หมายเลข 2 หมายเลข 3 หมายเลข 4 หรือหมายเลข 5 ให้สอดคล้องกัน

บทบัญญัติตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2499 มิให้ใช้บังคับแก่การรับบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย ถ้าได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม หรือเงินค่ารับรองสำหรับสมาชิกสภาดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้อีก

การจ่ายเงินเดือนและเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด"

มาตรา 25 ให้ยกเลิกความในมาตรา 63 และมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 63 การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามมาตรา 61 (1) (2) (3) (4) (5) และ (6) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควร ตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา 24 ยกเว้น (4) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา 61 (7) (8) (9) (10) (11) (12) และ (13) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง และต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา 24 ยกเว้น (4) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา 64 ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ดาย
- (2) ลาออก
- (3) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา 61 (1) (2) (3) (4) (5) และ (6) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งหรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุ หรือถูกยุบ
- (4) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามมาตรา 61 (7) (8) (9) (10) (11) (12) และ (13) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่งจะโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม หรือประธานหรือรองประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นสังกัด หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร พ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี"

มาตรา 26 ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือน สำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531 และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 27 ให้กรรมการ ซึ่งรัฐสภาเลือกจากประธานคณะกรรมการสนับทึบประจำสภาและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง หรือครบวาระ แล้วแต่กรณี แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 28 นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนถึงวันก่อนวันที่ประกาศรัฐสภาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภาใช้บังคับ

(1) ให้เลขาธิการรัฐสภาดำรงตำแหน่งกรรมการ และเลขานุการ ก.ร. ตามมาตรา 6 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

(2) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ระดับ 10 และระดับ 11 ตามมาตรา 28 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ให้ประธานรัฐสภาด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(3) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ตามมาตรา 28 (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ให้ประธานรัฐสภา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(4) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา ตามมาตรา 28 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

ให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(5) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไปตามมาตรา 36 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(6) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา ตามมาตรา 36 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(7) การโอนข้าราชการตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภาหรือเลขาธิการรัฐสภาแล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัดแล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มาตรา 29 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 24 (11) และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 มาใช้บังคับแก่ผู้เคยถูกลงโทษให้ออก เพราะกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 30 ให้ประธานรัฐสภาทำการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๑
(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๓๘,๘๗๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๙๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๑,๕๕๐	๗,๐๐๐	๓๘,๕๕๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๑,๕๕๐	๗,๐๐๐	๓๘,๕๕๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๒๖,๖๒๐	๓,๐๖๐	๒๙,๖๘๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๒

(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๖,๒๖๐	๑๐,๐๐๐	๔๖,๒๖๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๖,๒๖๐	๑๐,๐๐๐	๔๖,๒๖๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๐๓๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๐,๑๘๐	๔,๔๑๐	๓๔,๕๙๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๓
(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๑,๖๓๐	๑๔,๕๐๐	๕๖,๑๓๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๑,๖๓๐	๑๔,๕๐๐	๕๖,๑๓๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๔,๖๔๐	๖,๗๕๐	๔๑,๓๙๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
 รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๔
 (หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๗,๘๑๐	๒๑,๕๐๐	๖๙,๓๑๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๗,๘๑๐	๒๑,๕๐๐	๖๙,๓๑๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๕,๗๘๐	๑๐,๐๘๐	๔๕,๘๖๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๕

(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๕๓,๖๑๐	๔๒,๘๕๐	๙๖,๔๖๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๕๓,๖๑๐	๔๒,๘๕๐	๙๖,๔๖๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๗๑๐	๑๖,๑๐๐	๖๑,๘๑๐
<p><u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว</p>				

หน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา

พ.ศ. 2518

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2518

เป็นปีที่ 30 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าทีรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดระเบียบ

ปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราช-
บัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4* ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐสภา" หมายความว่า วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ตาม
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติ
สภาเดียวให้หมายถึงสภานั้น

"วุฒิสภา" หมายความว่า วุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

"สภาผู้แทนราษฎร" หมายความว่า สภาผู้แทนราษฎรตามบท
บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

"ประธานรัฐสภา" หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้
หมายความว่าถึงประธานแห่งสภานั้น

"รองประธานรัฐสภา" หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบท
บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภา
เดียว ให้หมายความว่าถึงรองประธานแห่งสภานั้น

"ก.ร." หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตาม

*มาตรา 4 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.ฯ
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา"

มาตรา 5 ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 **

การจัดระเบียบปฏิบัติราชการของรัฐสภา

มาตรา 6* ให้มีส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- (2) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (3) ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ส่วนราชการตาม (1) (2) และ (3) มีฐานะเทียบกรมและเป็นนิติบุคคล

มาตรา 6 ทวิ* ในกรณีที่มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้ประธานของสภานิติบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นผู้กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานหนึ่งสำนักงานใด หรือทั้งสองสำนักงานร่วมกัน ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการของสภานิติบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของสภานิติบัญญัตินี้ดังกล่าวและให้ประธานสภานิติบัญญัตินี้เป็นผู้ลงนาม

**หมวด 1 *มาตรา 6 *มาตรา 7 *มาตรา 8 *มาตรา 9 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 7* การจัดตั้งส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือ การยุบส่วนราชการตามมาตรา 6 (1) (2) หรือ (3) ให้ตราเป็น พระราชบัญญัติ

การแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการตามมาตรา 6 ให้ ทำเป็นประกาศรัฐสภา ด้วยความเห็นชอบของ ก.ร.

ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในตามวรรคสอง กำหนดอำนาจหน้าที่และจัดอัตรากำลังของส่วนราชการดังกล่าวด้วย

ประกาศรัฐสภาตามวรรคสอง ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 8* สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ ราชการประจำทั่วไปของวุฒิสภา มีเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้บังคับบัญชา ข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานวุฒิสภา และจะให้มีรองเลขาธิการวุฒิสภา หรือผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา หรือมี ทั้งตำแหน่งรองเลขาธิการวุฒิสภา และผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้ บังคับบัญชาข้าราชการรองจากเลขาธิการวุฒิสภา และช่วยเลขาธิการ วุฒิสภาปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการวุฒิสภา หรือผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา มีอำนาจหน้าที่ ตามที่เลขาธิการวุฒิสภากำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา 8 ทวิ* สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจ หน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร มีเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎรเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติ ราชการ ขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และจะให้มีรองเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือมีทั้งตำแหน่ง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ
ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทน
ราษฎร มีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนด หรือ
มอบหมาย

มาตรา 9* ส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) จะมีเลขาธิการ
ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ
และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น ให้เป็นไปตามที่
กฎหมายกำหนด และจะให้มีรองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการ หรือ
ตำแหน่งรองของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ช่วย
ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือมี
ทั้งรองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการหรือทั้งรองผู้อำนวยการและผู้ช่วย-
ผู้อำนวยการ หรือทั้งตำแหน่งรองและตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียก
ชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจาก เลขาธิการ ผู้อำนวยการ
หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น และช่วยเลขาธิการ ผู้อำนวยการ หรือ
ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการ ตำแหน่งรองของตำแหน่งที่เรียก
ชื่ออย่างอื่น ผู้ช่วยเลขาธิการผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งผู้ช่วยของ
ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการ ผู้อำนวยการ
หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น กำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา 9 ทวิ* สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงาน

*มาตรา 9 ทวิ บัญญัติเพิ่มขึ้นโดยมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ฯ
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) อาจแบ่งส่วนราชการภายในเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีฐานะเทียบกอง

ในกรณีที่มีความจำเป็น จะแบ่งส่วนราชการโดยให้มีส่วนราชการอื่นนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ โดยมีผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

มาตรา 10 อำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภา กำหนด ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

หมวด 2

การปฏิบัติราชการแทนการรักษาราชการแทน

มาตรา 11* อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้

*มาตรา 11 มาตรา 12 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น อาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(1) ประธานรัฐสภา อาจมอบอำนาจให้รองประธานรัฐสภา เลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3)

(2) ประธานวุฒิสภาอาจมอบอำนาจให้รองประธานวุฒิสภา หรือเลขาธิการวุฒิสภา

(3) ประธานสภาผู้แทนราษฎร อาจมอบอำนาจให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(4) เลขาธิการวุฒิสภา อาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการวุฒิสภา ผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(5) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(6) หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) อาจมอบอำนาจให้รองหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการ ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(7) ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจให้ข้าราชการในกอง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง หรือส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง ได้ตามระเบียบที่เลขาธิการ

วุฒิสภา เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) กำหนด

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือ

มาตรา 12* ในกรณีที่ประธานรัฐสภาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานวุฒิสภาคคนที่หนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองประธานวุฒิสภาคคนหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานวุฒิสภาคคนต่อไปเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนต่อไปเป็นผู้รักษาราชการแทน

ผู้รักษาราชการแทนตามมาตรานี้ มีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 13 ในกรณีที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาอยู่ในขณะนั้น ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภาใหม่แล้ว จึงให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 14* (ยกเลิกหมดทั้งมาตรา)

*มาตรา 14 ยกเลิกหมดทั้งมาตราโดยมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536

มาตรา 15* ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองเลขาธิการวุฒิสภาหลายคน ให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งรองเลขาธิการวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานวุฒิสภา แต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหลายคนให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร แต่งตั้งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หลายคน ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งรองหัวหน้าส่วน

*มาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน คั้งที่พิมพ์ไว้

ราชการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง
รองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการ
ได้ ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3)
หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า
หัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา 16* ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา เลขา
ธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) แต่
ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง รองเลขาธิการวุฒิสภา รองเลขาธิการสภาผู้แทน
ราษฎร หรือรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือมีแต่ไม่อาจ
ปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือ
หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) แล้วแต่กรณี จะแต่งตั้งผู้ช่วย
เลขาธิการวุฒิสภา ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยหัวหน้าส่วน
ราชการตามมาตรา 6 (3) หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น
ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่ง
เป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา 17* ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ
ตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขา
ธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตาม
มาตรา 6 (3) แล้วแต่กรณี จะแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วน
ราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไป
คนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา 18 ให้ผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา 15 มาตรา 16
และมาตรา 17 มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่ง

นั้น มอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมาย หรือมอบอำนาจ

ในกรณีที่มีกฎหมายอื่น แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ในระหว่างที่ปฏิบัติราชการแทน หรือรักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา 19* ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณของรัฐสภา

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภายในบริเวณ ของรัฐสภา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 20 บรรดากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนหรือลูกจ้างให้นำมาใช้บังคับแก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือลูกจ้างด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

*มาตรา 10 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 10 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 21 บรรดาอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด กำหนดว่าเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาเฉพาะที่เกี่ยวกับราชการ ของส่วนราชการฝ่าย รัฐสภา

มาตรา 22* บรรดาอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด กำหนดว่าเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจของประธานรัฐสภา อำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้เป็นอำนาจของประธานวุฒิสภาสำหรับ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือของประธานสภาผู้แทนราษฎรสำหรับ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และอำนาจของปลัดกระทรวง ให้ เป็นอำนาจของเลขาธิการวุฒิสภาหรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะ ที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการในสังกัด

มาตรา 23 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการ ของ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนัก งานเลขาธิการรัฐสภา ตามข้อ 34 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พุทธศักราช 2515 มาเป็นของสำนักงาน เลขาธิการรัฐสภา หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ตาม พระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

มาตรา 24 ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ

*มาตรา 22 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 และให้ใช้ความใหม่แทน ครั้งที่พิมพ์ไว้

ลูกจ้างและเงินงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ตามประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พุทธศักราช 2515
มาเป็นของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ ของสำนักงาน
เลขาธิการรัฐสภาที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้
บังคับเป็นการแบ่งส่วนราชการ ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้ต่อไป
จนกว่าจะได้มีกฎหมายแบ่งส่วนราชการ ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ตามกฎหมายปัจจุบัน ฝ่ายบริหารเป็นผู้จัดแบ่งส่วนราชการ และจัดงานธุรการให้แก่ฝ่ายนิติบัญญัติ แต่โดยสภาพของการปฏิบัติราชการสมควรจะให้ฝ่ายนิติบัญญัติดำเนินการดังกล่าวเอง เพราะจะทำให้ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถปรับปรุงส่วนราชการ และระเบียบปฏิบัติราชการของฝ่ายนิติบัญญัติให้เหมาะสมและอำนวยความสะดวกให้แก่ราชการ ของฝ่ายนิติบัญญัติได้มากยิ่งขึ้น จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการฝ่ายนิติบัญญัติโดยเฉพาะ และเพื่อการนี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2535

เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช-
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบ
ปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดระเบียบ
ปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อประกาศรัฐสภา ตาม
มาตรา 16 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยกเว้นความในมาตรา 14
มาตรา 15 และมาตรา 16 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 3 เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติหรือคำสั่งใดอ้างถึงสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
หรือเลขาธิการรัฐสภา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ
ข้อบังคับ มติหรือคำสั่งนั้น อ้างถึงสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือเลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขา-
ธิการสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติจัด
ระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" "รัฐสภา" หมายความว่าวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติ
สภาเดียว ให้หมายถึงสภานั้น

"วุฒิสภา" หมายความว่า วุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่ง
รัฐธรรมนูญ

"สภาผู้แทนราษฎร" หมายความว่าสภาผู้แทนราษฎร
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

"ประธานรัฐสภา" หมายความว่า ประธานรัฐสภา
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติ
สภาเดียว ให้หมายความถึงประธานแห่งสภานั้น

"รองประธานรัฐสภา" หมายความว่า รองประธาน

รัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความถึงรองประธานแห่งสภานั้น

"ก.ร." หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกหมวด 1 และมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด 1

การจัดระเบียบปฏิบัติราชการของรัฐสภา

มาตรา 6 ให้มีส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- (2) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (3) ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ส่วนราชการตาม (1) (2) และ (3) มีฐานะเทียบกรมและเป็นนิติบุคคล

มาตรา 6 ทวิ ในกรณีที่มิใช่สภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้ประธานของสภานิติบัญญัติดังกล่าวเป็นผู้กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสำนักงานหนึ่งสำนักงานใด หรือทั้งสองสำนักงานร่วมกัน ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการของสภานิติบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของสภานิติบัญญัติ
ดังกล่าว และให้ประธานของสภานิติบัญญัติเป็นผู้ลงนาม

มาตรา 7 การจัดตั้งส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือการยุบ
ส่วนราชการตามมาตรา 6 (1) (2) หรือ (3) ให้ตราเป็น
พระราชบัญญัติ

การแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการตามมาตรา 6 ให้ทำ
เป็นประกาศรัฐสภา ด้วยความเห็นชอบของ ก.ร.

ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในตามวรรคสอง
กำหนดอำนาจหน้าที่และจัดอัตรากำลังของส่วนราชการดังกล่าวด้วย

ประกาศรัฐสภาตามวรรคสอง ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามและ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 8 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
ราชการประจำทั่วไปของวุฒิสภา มีเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้บังคับบัญชา
ข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานวุฒิสภา
และจะให้มีรองเลขาธิการวุฒิสภา หรือผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีทั้ง
ตำแหน่งรองเลขาธิการวุฒิสภา และผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้บังคับ
บัญชาข้าราชการรองจากเลขาธิการวุฒิสภา และช่วยเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการวุฒิสภา หรือผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา มีอำนาจหน้าที่
ตามที่เลขาธิการวุฒิสภากำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา 8 ทวิ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจ
หน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร มีเลขาธิการ

สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ชั้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และจะให้มีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือมีทั้งตำแหน่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนด หรือมอบหมาย

มาตรา 9 ส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) จะมีเลขาธิการ ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และจะให้มีรองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งรองของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือมีทั้งรองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการหรือทั้งรองผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือทั้งตำแหน่งรองและตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ รองจากเลขาธิการ ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น และช่วยเลขาธิการ ผู้อำนวยการหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นปฏิบัติราชการก็ได้

รองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการ ตำแหน่งรองของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการ ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น กำหนดหรือมอบหมาย"

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 9 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ

จัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518

"มาตรา 9 ทวิ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) อาจแบ่งส่วนราชการภายในเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีฐานะเทียบกอง

ในกรณีที่มีความจำเป็น จะแบ่งส่วนราชการโดยให้มีส่วนราชการอื่นนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ โดยมีผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 11 อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(1) ประธานรัฐสภา อาจมอบอำนาจให้รองประธานรัฐสภา เลขาธิการวุฒิสภาหรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3)

(2) ประธานวุฒิสภา อาจมอบอำนาจให้รองประธานวุฒิสภา หรือเลขาธิการวุฒิสภา

(3) ประธานสภาผู้แทนราษฎร อาจมอบอำนาจให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(4) เลขาธิการวุฒิสภา อาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการวุฒิสภา ผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(5) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(6) หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) อาจมอบอำนาจให้รองหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการ ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(7) ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจให้ข้าราชการในกอง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง หรือส่วนราชการตามมาตรา 9 ทวิ วรรคสอง ได้ตามระเบียบที่เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) กำหนด

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือ

มาตรา 12 ในกรณีที่ประธานรัฐสภาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้

รองประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานวุฒิสภาคคนที่หนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองประธานวุฒิสภาคคนที่หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานวุฒิสภาคต่อไปเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนต่อไปเป็นผู้รักษาราชการแทน

ผู้รักษาราชการแทนตามมาตรานี้ มีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 15 ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองเลขาธิการวุฒิสภาหลายคน ให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งรองเลขาธิการวุฒิสภาคคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการวุฒิสภา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภาหรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหลายคน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญใน ส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไป คนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หลายคน ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งรองหัวหน้าส่วนราชการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา 16 ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) แต่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง รองเลขาธิการวุฒิสภา รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) แล้วแต่กรณี จะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการ

วุฒิสภา ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการ ตาม มาตรา 6 (3) หรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่งดำรง ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษา ราชการแทนก็ได้

มาตรา 17 ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ ตาม มาตรา 9 ทวิ พรรคสอง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการ วุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 6 (3) แล้วแต่กรณี จะแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการนั้น ซึ่ง ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่ง เป็น ผู้รักษาราชการแทนก็ได้"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติจัด- ระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษา- ความปลอดภัยทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณของรัฐสภา

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภายในบริเวณของ รัฐสภา"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติจัด- ระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 22 บรรดาอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือ

การปฏิบัติราชการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด กำหนด
 ว่าเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจของประธานรัฐสภา อำนาจ
 ของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้เป็นอำนาจของประธานวุฒิสภา สำหรับสำนักงาน
 เลขาธิการวุฒิสภา หรือของประธานสภาผู้แทนราษฎร สำหรับสำนักงาน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และอำนาจของปลัดกระทรวง ให้เป็นอำนาจ
 ของเลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเฉพาะที่เกี่ยวกับ
 ราชการของส่วนราชการในสังกัด"

มาตรา 12 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงาน
 เลขาธิการรัฐสภา และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
 รัฐสภาตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา
 พ.ศ. 2518 มาเป็นของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขา-
 ธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และ
 ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัตินี้ -
 ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา 13 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ
 ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาตามมาตรา 24
 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 มา
 เป็นของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน
 ราษฎร ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนดแล้วแต่กรณี

มาตรา 14 ให้เลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการรัฐสภา ร่วมกัน
 ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา 12 และมาตรา 13 ดังต่อไปนี้

(1) แบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดสถานที่ทำงาน

ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(2) จัดอัตรากำลังของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(3) จัดแบ่งบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ให้แก่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้เสนอผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อ ก.ร. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 15 การจัดแบ่งข้าราชการและลูกจ้างตามมาตรา 14 (3) ให้ใช้วิธีสอบถามความสมัครใจของข้าราชการและลูกจ้างก่อน ถ้าจำนวนผู้แสดงความจำนงเกินอัตรากำลังที่กำหนดไว้ สำหรับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้ผู้บังคับบัญชาตาม มาตรา 14 ร่วมกันวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ใดสมควรโอนไปรับราชการในสำนักงานใด

ส่วนการจัดแบ่งเงินงบประมาณและการกำหนดสถานที่ทำงาน ให้คำนึงถึงจำนวนข้าราชการลูกจ้าง และปริมาณงานของแต่ละสำนักงาน

มาตรา 16 เมื่อ ก.ร. ให้ความเห็นชอบตามมาตรา 14 แล้ว ให้ประธานรัฐสภา ประกาศแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามที่ ก.ร. เห็นชอบ โดยทำเป็นประกาศรัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 17 เมื่อประกาศรัฐสภาตามมาตรา 16 ใช้บังคับแล้ว ให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ โดย

ความเห็นชอบของ ก.ร.

มาตรา 18 ให้ประธานรัฐสภาพิจารณาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา การกำหนดวันหยุดราชการ การกำหนดตำแหน่ง การบรรจุแต่งตั้ง การรับเงินเดือน การรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปรับราชการทหาร การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี การออกจากราชการ และการสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการ วินัย การกลับเข้ารับราชการใหม่ การร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตำแหน่ง การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่งและเงินเดือนของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้า 1

เล่ม 109 ตอนที่ 32

ราชกิจจานุเบกษา

1 เมษายน 2535

จัดทำโดย
ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
พ.ศ. 2535

